

28640

Q

கடவுள் துணை.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நன்னெறி மூலமும் உரையும்.

கா - ம். பதிப்பு.

V.B. SUBRAMANIAMANIASARMA
TAMILNADU ANDIT.

மாண. புஷ்பபாதசேட்டி அண்டு கம்பெனியா ஈால்

கலாபத்தநாகரம்

என்னும் தமது அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உதாரணம்:

1902.

9.1000.

கடவுள் துணை.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

காஞ்சிபுரத்திலே ஏறக்குறைய இருதூற்றெண்பது வருடங்
களுக்கு முன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்களுக்குத் தீக்ஷா
குருவாகத் துமாரசுவாமிதேசிகர் என்டவா ஒருவரிருந்தார்.
அவருடைய புத்திரர்கள் மூவரில் முதல்வராகிய சிவப்பிரகாச
சுவாமிகள் கல்வி பயின்றவந்த இளமைப் பருவத்திலேயே
தந்தையார் சிவலிங்கயிர்க்கியமானபடியால் தாம் பேரிலக்கணங்
கணக்கற்க விரும்பித் தம்பியர்களுடன்புறப்பட்டு உாலிகண்டா
புரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கல மென்னுங்
கிராமத்திற்கேறும் ஓடந்தவனத்திற் சிவபூசை செய்துகொண்
டிருந்தனர். அக் கிராமத்திப்பாடிய அண்ணாமலைரெட்டியார்
வேண்டுகோளின்படி அவரால் அவ்விடத்தில் கட்டுவிக்கப்பட்ட
மடத்தில் இரண்டு வருஷமாலம் உசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.
பின்பு தாம் கொண்டிருந்த நிறைவேற்றும் பொருட்டுப் பிர
யாணப்பட்ட அப்போது ரெட்டியார் கொடுத்த ௩00-பொன்
னைப் பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடம் விட்டுத் திருநெல்வேலி
சேர்ந்து தாமிரபர்ணி தீரத்திலுள்ள சிந்துபூர்துறையில் தரும
புரவாதினத்து வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் கல்விகேள்
விகளால் மிகச் சிறந்தவரென வறிந்து, அவரை அணுகித் தமக்கு
இலக்கண விலக்கியங்கள் போதிக்கும்படி வேண்டி, அவர் இவ

உ சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

ரடைந்துள்ள கல்வியளவை அறிய விரும்பி “சூ” என்னும் எழுத்து ஆதியந்தமாயும் “ஊருடையான்” என்னுஞ் சொல் மத்தியில் அமைந்திருப்பதாயும் ஒரு வெண்பாப்பாடுக எனச் சொல்ல, சுவாமிகள்

நேரிசைவெண்பா.

குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டார்குக் கேழன்

முடக்கோடு முன்மைணி வாற்கு—வடக்கோடு

தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்சொள்ள

ஊருடையா னென்னு முலகு.

என்னும் இவ்வெண்பாவைப் பாடினர். இதை அவர் கேட்டு “வடக்கோடு தேருடையான்” என்று அமைக்கப் பெற்றமையை மிகமகிழ்ந்து சுவாமிகளைத் தழுவி உடனிருந்தித் தாம் அடைந்திருக்கிற கல்வியினுந் திறமுள்ளவரென வெண்ணிச் சுவாமிகளின் சகோதரர்கட்குப் பஞ்சஇலக்கணங்களையும் போதித்தனர்

இப்படித் தம்பியர்கள் கல்வி பயின்றபின் தாம் ரெட்டியாசிடம் பெற்ற ௩௦௦-பொன்னையும் அவர்கள் குருதட்சணையாகக் கொடுக்க முயலுகையில், தம்பிரான் பொன்னை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் “திருச்செந்தூரில் வசிப்பவரும் எம்மை அலகூதியஞ் செய்து நடப்பவருமாகிய ஓர் புலவரிடஞ் சென்று அவரைக் கல்விகேள்விகளால் வென்றவந்தால் அதவே போதுமான குருதணையாகும்” என, இதைக் கேட்டு மிகக்களிப்புடன் சென்று, திருச்செந்தூரை யடைந்து, கோயிலில் வாசஞ்செய்திருந்த புலவரைச் சுவாமிகள்கண்டு, தாம் வந்தகாரணத்தைத் தெ

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம். ௩

ரிவித்தவாதுக்கழைத்தனர். அப்போது இருவருக்கும் ஏற்பட்ட நிபந்தனைப்படி குறித்த காலத்தில் நிரோட்டசு யமசுவர்தாதியாக ௩0 - பாக்கள் செய்யச் சக்தியற்றவராய்ப் புலவர் நிற்க, தாம் அவ்வந்தாதியை முடித்து, அப்புலவரைத் தமக்கு முறியாக்கிக்கொண்டு, திருச்செந்துரைவிட்டு நீங்கிச் சிந்தியூர் துறையை யடைந்து, தம்பிரானிடத்தில் முறியை ஒப்புவித்து, அஃ விரைதரப்பெற்றுத் திருமங்கலத்திலுள்ள தமது மடம்போய்ச் சேர்ந்தார். அவ்விடத்தில் வாழ்ந்தால் இவரது கல்விச் சிறப்பானது பலபக்கங்களிலும் பரவிப் பலரையும் இவர் மடத்தை அடைவித்தது.

இட்டடியாகக் கழித்துவரும் இவருடைய வாழ்நாட்களின் பிற்பாகம் வேதாந்த விசாரணையிலும், அதைக் காரணணியத்தால் பலனால் நுபுகமாகச் சனங்களுக்குத் திரட்டிச் கொடுப்பதிலுஞ் சென்றது. இச்சனோடகாரஞ் செய்துவருகிற நாட்சளில் தமது ஞானசாரியராகிய பொம்மைய பாளையத்தில் எழுந்தருளியிருந்த சிவஞான பாலைய சுவாமிகளைத் தரிசித்து, அவர்கள் பேரில் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய அநேக பிரபந்தங்களியற்றி அரங்கேற்றி, அந்தப் பொம்மைய பாளையத்திற் கமித்த கல்லாத் தூரில் ௩௨ - வது வயதில் சிவசாயுச்சியம் அடைந்தனர்.

இவர் துறவறமே மிகச் சிறப்புடையதென்கிற கொள்கையுடையவர். ஒருநாள் அண்ணாமலைரெட்டியார் இவரை மணம் புரிந்து இல்லறம் நடாத்தும்படிக்கு வேண்ட அதற்குப் “பெண்ணைப் புணர்வதிலும் பேயைப்புணர்வேன்” எனக் கடிந்து சொல்லினர்.

சு சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இவா தூல்கள் செய்வதில் மிகத் திறமுடையவ". இதனடியில் குறித்த இலக்கணமமைந்த தூல்கள் பலவும் இவரே செய்தனரென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவைகள் வருமாறு:—

க. பிரபுலிங்கலீலை, உ. திருக்கூவப்புராணம், ஈ. சித்தாந்த சிகாமணி, ச. வேதாந்தகுடாமணி, ஞ. சிவப்பிரகாசவிக்காசம், ஈ. சிவநாமமகிமை. எ. தாங்கபரிபாத்தை, அ. சோணசைலமாலே, கூ. வெங்கைக்கலம்பகம், உ0. வெங்கைக்கோவை, உக. வெங்கையுலா, கஉ. வெங்கையலங்காரம், கங. திருச்செந்திலந்தாதி, கச. சதமணிமாலே, கரு. நால்வநாண்மணிமாலே, கக. விரஞ்சனமாலே, கஎ. கைத்தலமாலே, கஅ. அபிஷேகமாலே, ககூ. இஷ்டலிங்கப் பெருங்கழிநெடில் விருத்தம், உ0. இஷ்டலிங்கங்குறுங்கழிநெடில் விருத்தம், உக. மன்னெறியீடெ. பெரியநாயகி விருத்தம், உங. பெரியநாயகி கட்டளைக்கலித்துறை, உச. பிஷாடன நவமணிமாலே.

மேலும் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தெற்குத்தேயத்தில் சைவ சமயாசாரியர்களாகிய மூவா பாடல் பெற்ற ஒரு திவ்விய ஸ்தலத்தின்பேரில் தோத்திரப்பாக்களும் செய்துள்ளனர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தமக்கு முன் ஐங்கியமான முதற் சகோதரராகிய கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளால் ஸ்ரீகாளத்தி புராணம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மாலும் அது ஸூர்த்தியாகாமல் தமது இரண்டாவது சகோதரராகிய வேலப்ப சுவாமிகளால் நிறைவேற்றிற்றென்றும் இந்த வேலப்ப சுவாமிகள் பேரூர்ப்புராணமுதலிய சிலதூல்கள் செய்தனரென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

உ

கடவுள் துணை.

நன்னெறி மூலமும் உரையும்.

கா ப் பு.

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

மின் எறி சடாமுடி { மின்னலை வீசுகின்ற சடைமுடிபை
யுடைய

விநாயகன் அடி தொழ-விநாயகமூர்த்தியின் பா தங்களை வணங்க
நன்னெறிவெண்பா - நன்னெறிஎன்னும் நூலிலுள்ள வெண்பா
நாற்பதும் வரும் நாற்பதும் வரும்.

ஏ - அசை.

(கருத்துரை.) விநாயக பா தங்களை வணங்க நன்னெறி என்
னும் இந்நூல் இனிதுமுடியும்.

நூ ல்.

என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணும்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர்-துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிசுழலாய் பூங்கை புகழுவோ
நாவிற் குதவு நயந்து.

சு

நன்னெறிமூலமும் உரையும்.

ப த வு ரை.

பூவில் பொலி குழ } பூவிலுல் பிரசாசி'கின்றகூந்தலையுடை-
லாய் } வவளே !

பூகை புகழுவே அழகிய கைய னது தன்னைப்புகழுவே
துன்று சுவை (மதுரம்) பொருத்திய வுணவை

நாவிற்கு நயந்து } நாவிலுக்கு விரும்பிக் கொடுக்கும்;
உதவும் }

(அதபோல)

என்றும் முகமன் } எப்போதும் உபசார மொழிகளைச் செ-
இயம்பாதவா } ளாதவரிடத்திலும்
கண்ணும் }

திது அற்றோர் குற்றம் நீக்கிவை [பெரியோர்]

சென்று பொருள் } போய் (கிடைத்த) பொருளைத் தருவா-
கொடுப்பா }

எ-ய்—திதற்றோர்; ப-லை—கொடுத்த; செ-ள்—பொருள்.

(க - ரை.) பெரியோர் உபசாரவா த்தை டேசாதவ ட்கும்
பொருள் கொடுத்தார். (ச)

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசற்ற வின்சொல் பிறிதென்க - ஈசற்கு
நல்லோ நெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
விலல்லோன் மலரோ விருப்பு.

நல்லுதால் நல்ல நெற்றியை யுடையவளே !

ஈசற்கு சிவபெருமானுக்கு

நல்லோன் நற்குணமுள்ளவராகிய சாக்கியநாயனார்

எறி சிலையோ (அன்பொடு) எறிந்தகல்லோ (அல்லது)
 ஒன் கருப்பு வில் } ஒளிபொருந்திய கருப்பு வில்லை யுடைய
 லோன் மலரோ } மன்மதன் (அன்பின்றியெறிந்த) புட்..
 பாணமோ

விருப்பு விருப்பத்தைக் கொடுத்தது ?
 (அவற்றுட் கல் விருப்பும் மலர் வெறுப்பும் ஆனதுபோல)

மாசு அற்ற நெஞ்சு } சூற்றம் தீர்ந்த மனமுடைபோரது
 உடையார்

ஒன் சொல் இனிது - கடிய சொல்லும் இனியதாகும் ;
 ஏனையவா பேசுற்ற } (அவர்களுக்கு வேறுனவா) தீயோர் சொல்
 இன் சொல் } லிய இனியசொல்லும்
 பிறிது என்க தன்பந் தரும் என்றறிக.

தோ-எ-ய்—நீ ; ப-லை—பிறிதென்க.

(க - ரை.) நல்லமனமுடையார் கடுஞ்சொல் இன்பமும், தீய
 நினைவுடையார் இன்சொல் தன்பமும் தரும். (உ)

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
 தங்கட் குரியவராம் றுங்கொள்க - தங்கநெடுங்
 குன்றினும் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
 கன்றினும் கொள்ப கறந்து.

நெடுதங்கம் குன்றி } நெடிய பொன் மலையால்
 னால் }
 செய்தது அனைய } செய்ததை யொத்த கொங்கையை யுடை
 கொங்கையாய் } யவளே !
 ஆவின் பால் பசுவின் பாலே

அ நன்னெறிமூலமும் உரையும்.

சன்றினால் (அதன்) கன்றைக்கொண்டு
 +றந்து கொள்ப கறந்து கொள்வா; (அதுடோல)
 தங்கட்குஉதவிலாக்கை-தங்களுக்குச் கொடாதவா ளையிலிருந்து
 தம் ஒன்று கொள் } தாம் ஒருடொருனைட் டெற நினைக்கின்
 ளின்
 அவா தங்கட்கு } அவாக்கு நன்னடரால்
 உரிபவரால்
 தாம் கொள்க தாம் (அட்ொருனைட்) டெறக்கடவர்.

எ-ப்—தாம்; ப-லை—கொள்ப; தோ-செ-ள்—அவ்வொன்றை.

(க - ரை.) தமக்குக் கொடாதவரிடத்தில் ஒருபொருளைப்
 பெறவேண்டின் அவா சிநேகரா லதனை டெறக்கடவர். (ங)

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
 பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேராம் - பிறர்க்குதவி
 செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
 பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

பிறர்க்கு உதவி செ } பிறருக்கு உதவி செய்பாத கரிய கடலி
 டுளாத கருங்கட } லுள்ள நீரை
 ல் நீர

புடல் சென்று முகந்து - மேகம் சென்று மொண்டிவந்து
 பிறாக்கு பெய்யா } உலகத்தவாக்குப் பெய்து தரும் (அது
 கொடுக்கும் } போல)

பிறாக்கு உதவி } பிறருக்குச் சகாயம் செய்பாரது
 செய்யார் }

பெரு செல்வம் } மிகுந்த செல்வமானது வேறுபிறுக்கிலும்
 வேறு }

பிறர்க்கு உதவி ஆக } அயலார்க்கு உதவி செய்பவரது செல்வ
குபவர் பேரூம் } மாம்.

எ-ய்—செல்வம் ; ப-லை—பேரூம்

(க - ரா.) உதவிசெய்கிறவர் செல்வம் அன்னியருடையதே
பாயினும் உபசரிப்போர் செல்வமாகவே சூறிக்கப்படும். (ச)

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும் - பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

பூ குழலாய் பூக்களை (முடித்த) கூந்தலைபுடையவளே !

நெல்லில் உயி நெல்லிலிருந்து உயியானது

சிறிது நீங்கி சிறிது விலகி

பழமைபோல் } முன்போலவே சேரினும்
புல்லினும் }

திண்மைநிலை } (அது முளைத்தற் காதாரமாக விருந்த)
போம் } வலிமைநிலைகெட்டுப்போம்(அதபோல)

நீக்கம் அறம் இருவர் - பிரிவு அற்ற (சினேகர்) இருவர்

நீங்கி புணர்ந்தாலும் - (பகைத்துச்சிறிதுகாலம்) நீங்கிக்கூடினும்

நோக்கின் பாரக்குமிடத்து

அவர் பெருமை } அச்சினேகரின் பெருமை அற்பத்தன்மைய
நொய்து ஆகும் } தாகும்.

எ-ய்—பெருமை ; ப-லை—நொய்தாகும்.

(க - ரா.) பிரிந்து கூடுஞ் சினேகம் பழைய ஒருமையை
புடைத்தா பிராது. (டு)

காதன் மனையானும் காதலனு மாரின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே - யோதுகலை [கருன்
யெண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண்.

ஓத

புகழப்பட்ட

என் இரண்டு கலை } பதினாறு கலைகளும் சோந்த
ஒன்றும் }

மதி என் } சந்திரன் என்று சொல்லப்படும் முகத்
முகத்தாய் } தையுடையவளே!

கண் இரண்டும் இரண்டு கண்களும்

ஒன்றையே } (தமக்குள் வேறுபடாமல்) ஒரு
பொருளையே

நோக்கல் ஒத்துப்பார்த்தலை

காண் நீ பார ; (அதுடோல)

காதல்மனையானும் } அன்புள்ள மனைவியும் நாயகனும்
காதலனும் }

மாமு இன்றி (தம்முள்) மாமபாடிவ்லாமல்

தீது இல் ஒரு } தீமை இல்லாத ஒரு தொழிலைச்செய்வா.
கருமம் செய்ப }

தான் - ஏ - அசைகள்.

எ - ய்—மனையானும், காதலனும் ; ப-லை—செய்யு, செய்—
கருமம்.

(க - ரை.) கணவனும் மனைவியும் மனையுருந்தித் செய்
வும் அறமே சிறைவேற்றம். (க)

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னு
மடலே றனையசெருக் காழ்த்தி - விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும்.

முழங்கும் பனி } ஒலிக்கின்ற குளிர்ந்த கடலும்
கடலும் }
முனிக்கு அரசு } முனிவாக்குத் தலைவரான அகத்திய முனி
கையால் } வரது கையினால்
முகந்து உண்ணப் } மொண்டு புசிக்கப்படும்;
படும் }
{ அதுபோலப் புலவர்களே! ஒரு சிறுவனும் உம்மை }
{ ஒரு சிறிய சொல்லைக்கொண்டு வெல்லுவான் }
ஆதலால்,

பாம் கல்வியால் நாம் கல்வி நிறைவால்
கடல் அனையம் } கடலை ஒத்தனம் என்கிற
என்னும் }
அடல் ஏறு அனைய } வலிமையை யுடைய ஆண்சிக்கத்தின்
செருக்கு } செருக்கையொத்த கர்வத்தினே
ஆழ்த்தி விடல் (உங்களை) அமிழ்த்திவிடா திருங்கள்.

ஏ - அசை.

தோ-எ-ய், -யாரும்; ப-லை-ஆழ்த்திவிடல்.

(க - னை.) கல்வியிற் சிறந்தவர்களென்று யாரும் கர்வங்
கொள்ளலாகாது. (எ)

உள்ளங் கவர்த்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க - வெள்ளந்
தடுத்த லரிநோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிநோ விளம்பு.

வெள்ளம் தடுத்தல் } வெள்ளத்தை (கரைகட்டி) த்தடைசெய்தல்
அரிதோ } தல் அருமையோ ?

தடம் கரை விசாலமான கரையை

பேர்த்து விடுத்தல் } உடைத்து (அவ்வெள்ளத்தை) ப்புறத்தே
அரிதோ } செலுத்தல் அருமையோ ?

விளம்பு (நீ) சொல் ;

(தடுத்தல் அருமைமேல)

உள்ளம் கவாந்து } மனதைத் தன்வசமாக்கி எழுந்து
எழுந்து

ஓங்கு சினம் வளாகிற கோபத்தை

காத்துக் கொள் } அடக்கித் தெள்கின்ற குணத்தையே
னும் குணமே

குணம் என்க நல்ல குணமென்று சொல்லவேண்டும்.
தான் - அசை.

தோ-எ-ய்—நீ ; ப-லை—என்க.

(க - ளை) கோபத்தை யடக்கிப்பொள்ளுதலே ஒருவாக்கு
கல்ல குணமாம். (அ)

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற - பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

பலி ஏல் கடவுள் { (அன்பா) பூசையைக் கொள்ளிற
கொடுப்பொழுதுடைய

அவிர சடைமேல் விளங்கும் சடையிலிருக்கிற
கட்செவி பாம்பானது

படர் சிறை அ புள் } (தன்முன்வந்த) பரந்த சிறகுகளையுடைய
அரசை } அக்கருடனை

பார்த்து அஞ்சுது கண்டுபயப்படாத; (அதுபோல)

மெலியோர - வல்லமை யில்லாதவர்

தாம் வலியே - த } தாம் வலியோரைச் சேர்த்தால்
மை மருவில் }

வலிய விரவலை - } பலமுள்ள பகைவர்க்கும் பயப்படார்.
அஞ்சார் }

ஏ - அசை,

எ-ய்—மெலியோர்; ப-லை—அஞ்சார்; செ-ள்—விரவலரை.

(க - ரை.) வலி வரைச் சேர்த்தவர்கள் பகைவர்க்கு அஞ்சார். (க)

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறா உம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர் - திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகின்
நிறையிருளை நீக்குமே னின்று.

திங்கள் சந்திரன்

கறை இருளை நீக் } தன் களங்கமாகிய இருளை நீக்க நினை
கக்கருதாது } மல்

மேல் நின்று ஆகாயத்திலிருந்து

உலகில் நிறை இருளை - உலகத்திலே நிறைந்த இருளை

நீக்கும் நீக்குவான்; (அதுபோல)

விழுமியோர் பெரியோர்

தம் குறைதீர்வு உள்ளார்-தங்குறைகள் தீர்தலை நினையாராதி

கசு

நன்னெறிமூலமும் உரையும்.

பிறாக்கு உறும் பிறர்க்கு வரும்
வெம் குறை தீய குறைகளை
தளர்த்துத் தோக்கிற்பாரா - மனமிரங்கி நீக்குவர்.

எ-ம்—விழுமியோர் ; ப-லை—தீர்க்கிற்பாரா ; செ-ள்—குறை.

(க-ரை.) பெரியோர் தங்குறைகளைப் பாராட்டாமல் பிறர்க்குறும் குறைகளைத் தீர்ப்பாரா. (க0)

பொய்ப்புலன்களை நோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் வினையாவாந் - துப்பிற்
கழற்றுங்கொல் கற்றுணைச் சூறா வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு.

சூறாவளி போய் சுழற்காற்றானது சென்று
துப்பில் சிறுபுன் து } (தனது வலிமையினால்) அற்பமான சிறிய
ரும்பு சுழற்றும் } துரும்பை எடுத்துச் சுழற்றும்

கல் துணை கற்கம்பத்தை
சுழற்றுங்கொல் சுழற்றுமோ (சுழற்றமாட்டாது அதனோ
பொய் புலன்கள் } பொய்யாகிய ஐம்புலன்களும் [ல]
ஐந்தும் }

புல்லியர்பால் அன்றி - மூடரிடத்தினேயே அல்லாமல்
மெய் புலவர் தம்பால் - மெய்யறிவுடையோரிடத்து
நோய் வினையா தன்பத்தைச் செய்யா

ஏ - ஆம் - அசைகள்.

எ-ம்—புலன்கள் ; ப-லை—வினையா ; செ-ள்—நோய்.

(க-ரை.) ஐம்புலன்களால் மூடரேயன்றிப் பெரியோர் துன்பம் உறார். (க1)

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றுனே புதுமை - திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நின்றல் வியப்பு.

திருந்து இழாய் } திருத்தமாகிய ஆபரணத்தை யுடையவ
ளே!

சீதம் நீர் குளிர்ந்த சலமானது

பொள்ளல் சிறு } சில்லியையுடைய சிறிய குடத்திலே
குடத்து

நில்லாது வீதலோ நில்லாமல் ஒழுகுதலோ

நின்றல் நின்றலே

வியப்பு ஆச்சரியமாகும்; (அதுபோல)

வருந்தும் உயிர் வருந்துகிற உயிரானது

ஒன்பது வா யில் } ஒன்பது துவாரங்களையுடைய சரீரத்தில்
உடம்பில்

பொருந்துதலே பொருந்தி யிருத்தலே

புதுமை } ஆச்சரியமாகும்; (நீங்குதல் ஆச்சரியம்
அன்று.)

எ - ய்—பொருந்துதல்; ப - லை—புதுமை.

(க-கா.) ஒன்பது துவாரங்களுடைய உடம்பில் உயிர் நின்ற
லுக்கு அன்றி நீங்குதலுக்கு ஆச்சரிய மடைதல் பேதைமை. ()

பெருக்க மொடுசருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் - சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையுளவு நின்ற கதிர்.

கக

நன்னெறிமூலமும் உரையும்.

மலை அளவு நின்ற மலையி னளவாக நின்ற
சூரக்கும் முலை மா } (பால்) சூரக்கின்ற முலைகளை யுடைய
தே } பெண்ணே!
மதியின் கதிர் சந்திரனது கிரணங்கள்
கலை அளவு நின்ற { (வளர்தலும் தேய்தலுமான) கலைகளின்
அளவாக நின்றன; (அதுபோல)
மேலோர் உயர்த்தோர்
பெருக்கமொடு } வளர்தலையும் குறைதலையும் பொருத்தி
சுருக்கம் பெற்ற
பொருட்கு ஏற்ப செல்வத்துக்குத் தட்டி
விருப்பமொடு கொ } ஆகையுடன் (இரப்போர்க்குத்) தருவர்.
டுப்பர்

எ - ய்—மேலோர்; ப-லை—சொடுப்பர்; செ-ள்—பொருளை.

(ச - ரை.) உயர்த்தோர் தாம் பெற்ற செல்வத்திற்குத் தட்
படி யாசிப்பவர்களுக்குச் சொடுப்பர்; கீழோர் அப்படிச்
செய்யார். (கக)

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்த - லிலையா
லிரைக்கும்வண் தோமல ரீர்க்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு.

இரைக்கும் வண்டு } ஒலிக்கின்ற வண்டிகள் (மகரத்தத்தை)
ஊதும் மலர் } ஊதுகின்ற பூக்களால் ஆகிய குளிரந்த
நீர்ம் கோதாய் } த் மாலையை யுடையவளே!
மேரு வரைக்கும் மேரு மலைக்கும்

வளைவு வந்தன்று (ஒருசூலத்து) வளைவு வந்தது;
 [அதுபோலத் தங்கட்கும் வரும் என்று அஞ்சி]
 தலையாயவா (அறிவில்) முதன்மையாகியவர்
 தொலையா பெரு } அழியாத பெரிய செல்வத்திலே
 செல்வம் }
 தோற்றத்தோம் } பிறத்திருக்கின்றோமென்று நினைத்து
 என்று }
 செருக்கு சார்தல் } இறுமாப்பு அடைதல் இல்லை.
 இலை }

ஆல் - அசை.

எ - ய்—சார்தல்; ப - லை—இலை.

(க - ரை.) பெரியோர் செல்வத்தினால் அசங்கரங் கொள்
 ளார். (கசு)

இல்லாணுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
 றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யும் - நல்லாய்
 மொழியிலார்க் கேது முதுநா றெரியும்
 விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

நல்லாய் நற்குண முடையவளே !
 மொழி இலார்க்கு பேசுதல்இல்லாத ஊமைகட்கு
 முது நூல் ஏது { பழமையான சாத்திரம் என்ன பயனைச்
 செய்யும்?
 தெரியும் விழியி { பார்க்கும் கண்ணில்லாத குருடர்க்கு
 லார்க்கு }
 விளக்கு ஏது { விளக்கு என்னபயனைச் செய்யும்? (அவை
 போல)

சஅ

நன்னெறிமூலமும் உரையும்.

இங்கு அன்பு இல் } இவ்வுலகத்தில் அன்பில்லாதவனுக்கு
லானுக்கு

இடம் பொருள் } இடம் பொருள் ஏவலாகிய இவை
ஏவல் எல்லாம் } செயல்பாட்டிலுந்தும்.

அவனுக்கு என் } அவனுக்கு என்ன பயனைச் செய்யும்?
செய்யம்

மற்று - அசை.

தோ - எ - ய்—அவை; ப - லை—என்செய்யும்

(க-ரை.) அன்பில்லாதவன் இடம் பொருள் ஏவல்க ளுடை
பவனாயினும் அவற்றால் தருமத்தையும் புகழையும் அடைய
மாட்டான். (கரு)

தம்மையுந் தங்க டலைமையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர் - தம்மி
னிழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல்.

கடல் பெரிய கடலானது

அங்கு கழியினும் } சிறிய உப்பங்கழியிலும்போய்ப் பாயா
செல்லாதோ } தோ? (பாயும்); (அதுபோல)

உயர்ந்தோர் (அறிவு ஒழுக்கங்களில்) உயர்ந்தவர்

தம்மையும் தங்கள் } தங்களையும் தமது முன்னோரிருப்பைபுக
தலைமையும் பார் } கண்டு
த்து

தம்மை மதியார் தம்பெருமையை எண்ணாராகி

தமை அடைந்தோர் தம்மை அடைந்தவர்கள்

தம்மின் இழியினும் } தம்மிலும் இழிந்தவராயினும் அவரிடத்
செல்வர் இடர் } துப்போய் அவர்துன்பத்தை நீக்கு
தீர்ப்பர் வர்.

எ - ய்—உயர்ந்தோர் ; ப - லை—தீர்ப்பர் ; செ - ள்—இடர்.

(க - ரை.) உயர்ந்தோர் தம்மிலும் தாழ்த்தோரிடஞ் சென்று
அவர் துன்பத்தை நீக்குவர், கீழோ ரவ்வாறு செய்யார். (கக)

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ - பைந்தொடஇ
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி.

பைந்தொடஇ { பசும் பொன்னாற்செய்த வளையல்களை
யுடையவளே!

நின்று (பலன் தருமுன் அழிவில்லாமல்) இருந்து

பயன் உதவி பழமாகிய பயனைத் தந்து

நில்லா (அதனாலே பின்பு) அழிவையடைந்த

அரம்பையின் கீழ் } வாழையினது கீழிருக்கிற அதன்கண்
கன்றும் } றும்

கனி உதவும் (பின்) பழத்தைத்தரும் ; (அதுபோல)

எந்தை எங்கள் பிதா

இரப்பார்க்கு ஈந்து யாசகர்க்குக் கொடுத்து

நல்கூர்ந்தான், என்று வறியனானான் என்று

அவன் மைந்தர் அவன் புத்திரரும்

தம் ஈகை } தமது கொடையை நீக்குவரோ ? (நீக்
மறுப்பரோ } கார்.)

எ - ப்—மைந்தா ; ப - லை—மறுப்பரோ ; செ - ள்—நகை.

(க - ரை.) தந்தை யாசகார்க்குக்கொடுத்தத் தரித்திரனை
னென்று அவன் பிள்ளைகள் கொடுத்தலை விடா. (கஎ)

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே - பொன்செய்
ததிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல்.

டொன் செய்து } பொன்னம் செய்யப்பட்டு ஒலிக்கின்ற
அதிர் வளையாய் } உனையல்களையுடையவளே !

கடல் சமுத்திரமானது

தண் என் கதிர் } குளிர்ந்த கிரணங்களையுடைய சந்திரன்
வரவால் } வருகையினால்

டொங்கும் பொங்கும் (அதுவன்றி)

அழல் கதிரால் } சுடுகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியன்
வருகையால்

பொங்காது பொங்கமாட்டாது; (அதுபோல)

இரு நீர் வியன் உலகம் - பெரிய கடல்கூழ்ந்த பரந்த உலகத்தவர்

இன் சொலால் அன்றி - இனிய சொல்லினால் அல்லாமல்

என்றும் எப்பொழுதும்

வன் சொலால் மகி } கடுஞ் சொல்லினால் மகிழ்ச்சியை யடை
ழாது } யார்.

ஏ - அசை.

எ - ய்—உலகம்; ப - லை—மகிழாது.

(க - ரை.) உலகத்தவர் இன்சொல்லினால் அல்லாமல் கடுஞ்
சொல்லினால் மகிழார். (கஅ)

நல்லோர் வரவா எனகமுகங்கொண் டின்புறீஇ
யல்லோர் வரவா னமுகுவார் - வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர.

தேமா	தித்திப்பு மாமரமானத
தென்றல் வர	தென்றற்காற்று வர
தளிர் காட்டி திருந் தும்	} துளிரைக் காட்டி அழகுபெற்றிருக்கும்
சுழல் கால் வர வருந்தும்	
	} சுழல்காற்று வர வருத்தமுறும்; (அது போல)
வல்லோர்	
நல்லோர் வரவால்	(கல்வி கேள்விகளால்) வல்லவர்
எனகமுகம் கொண் டு தின்பு உறீஇ	நல்லவர் வருகையினால்
	} முகமலர்ச்சி கொண்டு இன்பம் அடை ந்து
அல்லோர் வரவால்	
அமுகுவார்	தீயவர் வருகையினால்
	வருந்துவர்.

எ - ய்—வல்லோர்; ப - லை—அமுகுவார்.

(க - ரை.) கல்வி யறிவுடையோர் நல்லோர் வருதலினால்
மதிழ்ச்சியுந் தீயோர் வருதலினால் மனவருத்தமும் அடைவார்.)

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டிள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க - தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுமுமே கண்.

தெரி இழாய்	} ஆராய்ந்தணிந்த ஆபரணத்தையுடையவை ளே!

மண்டு பிணியால் } நெருங்கிய வியாதியினால் வருந்துகின்ற
வருந்து

பிற உறுப்பை பிற அவயவங்களை
கண் கண்டு கலுழும் கண்கள் டார்த்து அழும்; (அதுபோல)

பெரியவர் (அறிவொழுக்கங்களிற்) பெரியோர்

பிறர் நோய் கண்டு பிறர்க்கு வந்த நோயைப் பார்த்து

தம் நோய்போல் தமக்கு வந்த நோயைப்போலினைத்து

உள்ளம் எரியின் } மனமானது தீயிற்பட்ட நெய்போல் உரு
இழுது ஆவர் } குவர்

என்க என்று அறியக்கடவாய்.

ஏ - அசை.

எ-ய்—பெரியவர், தோ-எ-ய்—நீ: ப-லை—இழுதாவர், என்க.

(க - ரை.) அறிவொழுக்க முடையோர் இயல்பாகவே பிறர்
நோயைக் கண்டு வருந்துவர். (உ0)

எழுத்தறியார் தல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி நிலையா - மெழுத்தறிவா
ராயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை.

சுரநீர் மிகை ஆகாச கங்கையின் பெருக்கமானது

எழுத்து அறிவார் } எழுத்தக்களி னியல்பை அறியும் பெரி
ஆயும் } யோர்கள் ஆராய்கின்ற

கடவுள் அவர் சடை சிவபெருமானது விளங்குகின்ற சடையை

முன் கண்ட அளவில் (தான்) முன் கண்ட வளவிச்—

வீயும் அடங்கும்; (அதுபோல)

எழுத்த அறிவார் } இலக்கண நூ லறியாரது (மற்றைக்) கல்
கல்வி பெருக்க } வியின் மிகுதி முழுதும்
ம் அனைத்தும்

எழுத்த அறிவார் } இலக்கண நூல் அறிந்தோரைக் கண்
காணின் } டால்

இலையாம் அழியும்.

எ - ய்—பெருக்கம்; ப - லை—இலையாம்.

(க-ரை.) இலக்கண நூலுணர்ச்சி யில்லாதாரது கல்வி அதை
யறிந்தவர் முன் பயன்படாது. (உக)

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க நீக்கு
பவரா ராவின் பருமணிகண் டன் து
கவரார் கடலின் கடு.

அரவின் பரு மணி } (நஞ்சுள்ள) டாம்பினிடத்ததித்த பருத்த
கண்டு } மரணிக்க தைப் பார்த்து

நீக்குபவர் ஆர் } நஞ்சுளையா? (ஒருவருமில்லை; அன்றி
யும்)

கடலின் கடு என் } பாற் கடலில் உண்டான நஞ்சை ஒருநா
ம் கவரார் } டும் கொள்ளா; (அதுபோல)

மீ கொள் உயர்வு } மேலாகக்கொள்ளும் உயர்வையும் (கீழா
இழிவு } கக்கொள்ளும்) இழிவையும்

ஆக்கும் அறிவால் } நற்குணங்களைச்செய்கிற அறிவினால் அல்
அல்லது } லாமல்

பிறப்பினால் வேண் } அனைத்தினால் விரும்பாதிருக்கக்கடவீர்.
டற்க

உச

நன்னெறிமூலமும் உரையும்.

தோ - எ - ய்—நீவிர் ; ப - லை—வேண்டற்க; செ - ள்—
உயாவு, இழிவு.

(க-ரை.) அறிவினா அல்லாமல் பிறப்பினால் உயாவு தாழ்வு
களை நினையா திருக்கவேண்டும். (உஉ)

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
திகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம் - நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு மே.

பூரிக்கின்ற முலை } விம்முக்கின்ற முலைகளையுடைய பெண்
பேதாய் } னே!

பல கால் எறும்பு } பல தரம் சிற்றெறும்புகள் ஊர்ந்துவந்
ஊர கல்குழியும் } தாலும் கருக்கல்லும் குழிந்துபோம்;
(அதுபோல)

மடவார பகர்ச்சி } பெண்கள் (ஒருவன் பக்கத்தில்) வாய்ப்
பயில } பேச்சோடு பழகிவந்தாலும்

நோன்பு ஆற்றல் தவஞ் செய்தவினாள்

திகழ்ச்சி தரும் நெ } விளங்குகின்ற மன உறுதியானது
ஞ்சம் திட்பம் }

நெகிழ்ச்சி பெறும் (நாளுக்கு நாள்) தளர்ச்சியை அடையும்.

ஏ - அசை.

எ - ய்—திட்பம் ; ப - லை—பெறும் ; செ - ள்—நெகிழ்ச்சி.

(க - ரை.) பெண்களது வாய்ப்பேச்சோடு பழகும் பழக்கத்
தால் தவசிக்கு மனோதிடங் கெடும். (உங)

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே - வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்
காக்கை விரும்புங் கனி. [ரோ

செழும் பொழில் வாய்	}	செழித்த சோலையினிடத்தில்
வண்டு மலர் சேச் கை விரும்பும்		வண்டுகள் பூவாகிய படுக்கையை இச்சிக் கும்,
வேம்பு அன்றோ	}	வேப்பங்கனி யல்லவோ
காக்கை		காக்கையானது
விரும்பும்	}	இச்சிக்கும்
னி		பழம் ஆம் ; (அதுபோல)
இங்கு ஒருவர்க்கு குணம் உண்டு எனினும்	}	இவ்வுலகில் ஒருவருக்கு நற்குண முளதா யினும்
கீழ்கொண்டபுகல் வது		கீழாயினோர் எடுத்துச் சொல்வது

அவர் குற்றமே அவரது குற்றமே.

எ - ய்—புகல்வது ; ப - லை—குற்றம்.

(க - ரை.) மேலோர் ஒருவரிடத்துள்ள குற்றத்தை விட்டுக்
குணத்தையே எடுத்துப் பேசுவார், கீழோர் அவர் குற்றத்தை
யே பகர்வர். (உச)

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகன நண்ணாரே - வில்லார்
கணையிற் பொலியும் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

உசு

நன்னெறிமூலமும் உரையும்.

வில் ஆர் கணையில் } வில்லோடுசேர்ந்த அம்புபோல் (புருவத்
பொலியும் கரு } தோடு கூடி) விளங்கும் கரிய கண்களை
கண்ணாய் } யுடையவளே !

புணையில் புகும் } தெப்பத்தில் சேரும் கனத்த பொருள்
ஒள் பொருள் }

நொய்தாம் இலேசாகும் ; (அதுபோல)

கல்லா அறிவின் } கல்லாத அறிவினையுடைய மூடரிடத்தே
கயவர்பால் } (சேரின்)

கற்ற உணர்ந்த நல்லார் - கற்றறிந்த பெரியோர்

தமது கனம் நண்ணார் - தமது பெருமையை அடையார்.

ஏ - ஈற்றசை.

எ - ய்—நல்லார் ; ப - லை—நண்ணார் ; செ - ள்—கனம்.

(க-ரை.) கற்றோர் மூடரிடத்தே சென்றால் தமது பெருமையை இழப்பர். (உரு)

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் - மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணும் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு.

மடவரால் இளம்பெண்ணே !

சுதிர் காணும் ஒளி } சூரியகிரணத்துடன் கூடிக் காண்கிற கரு
மணி யொளியானது

கண் அளவு ஆய் } கண்வரையில் அடங்கி நின்றதோ ? (அவ்
நின்றதோ } லாமல்)

வின் அளவு ஆயிற் } ஆகாயமுழுது நின்றதோ ??
றோ }

விளம்பு

நீ சொல்வாயாக;

{ கண்வரையில் அன்றி முழுதும் விரிந்துநிற்பதுபோல, சிறி }
 { ய வருவத்தோரும் அறிவினால் உயர்ந்து நிற்பர், ஆதலால் }
 ஒன்புலவர்உடலின் } ஒள்ளிய புலவரது சரீரத்தின் சிறுமை
 சிறுமைகண்டு } யைக் கண்டு.

கல்விகடலின் பெ } அவரது கல்வியாகிய கடலின் பெருமை
 ருமை கடவா } யைக் கடக்கமாட்டார்.

தான் - அசை.

தோ-எ-ய்—யாவரும்; ப-லை—கடவார்; செ-ள்—பெருமை.

(க-ரை.) உடம்பின் சிறுமையைக்கண்டு புலவரது கல்வியை
 யளவிடக் கூடாது. (உக)

கைம்மாறுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
 தம்மா லியலுதவி தாஞ்செயவர் - அம்மா
 முளைக்கு மெயிறு முதிர்கவைநா விற்கு
 விளைக்கும் வலியனதா மென்று.

முளைக்கும் எயிறு முளைக்கின்ற பற்களானவை

நாவிற்கு { (தமக்கு ஒரு உபகாரமுஞ் செய்ய விய
 லாத) நாவினுக்கு

வலியன வலிய தின்பண்டங்களை

தாம் மென்று தாம் மென்றுகொடுத்த

முதிர் சுவை விளைக் } முதிர்ந்த சுவை [இன்பத்தைக்] கொடுக்
 கும் } கும்; (அதுபோல)

கற்று அறிந்தோர் கல்வி யறிவுடையோர்

கைம்மாறு உகவா } பிரதியுபகாரம் விரும்பாமல்
 மல்

உஅ நன்னெறிமூலமும் உரையும்.

மெய் வருந்தி சரீரப் பிரயாசப்பட்டு
தம்மால் இயல் உத } தம்மால் கூடிய உதவிகளைத் தாங்களே
விதாம் செய்வர் } செய்வர்.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்.

எ - ய்—கற்றறிந்தோர் ; ப - லை—செய்வர் ; செ-ள்—உதவி.

(க - ரை.) பெரியோர் பயனை நினையாமல் பிறர்க்குத் தம்மா-
லியன்ற உதவி செய்வர். (உஎ)

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர் - நனிவினேவிற்
காயினு மாகுங் கதலிதா நெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை.

கதலி வாழையானது
கனிவினேவின் காயி } மிக வளர்ச்சியுடைய (பழத்தின் அன்றிக்)
னும் ஆகும் } காயினும் பயன்படும்

எட்டி பழுத்தாயி } எட்டியானது காயினால் அன்றிப் பழத்
னும் ஆமோ } தினாலினும் (உபயோக) மாகுமோ?

அறை (நீ) சொல்வாயாக ; (அவைபோல)

மூதறிஞர் பேரறிவுடையோர்

முனிவினும் நல்குவர் கோபமுற்றபோதும் கொடுப்பர்

கயவர் மூடர்

உள்ளக் கனிவினும் } மனமகிழ்ந்தவிடத்தும் கொடார்.
நல்கார் }

தான் - அசை.

எ - ய்—மூதறிஞர், கயவர் ; ப - லை—நல்குவர், நல்கார் :
செ - ள்—ஒன்றை (தொக்கது.)

(க - ரை.) பெரியோர் கோபத்தினுங் கொடுப்பா ; மூட மகிழ்ச்சியினுங் கொடா. (உஅ)

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக - நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சமோ
மண்ணிற் புலியை மதிமான்.

பண்ணில் புகலும் } இராகம்போலும் பேசுகின்ற குளிர்ச்சி
பனிமொழியாய் } பொருந்திய சொல்லையுடையவளே !

மதி மான் சந்திரனிடத்துள்ள மாணானது

மண்ணில் புலியை பூமியிலுள்ள புலினைப்போல்த்து

அஞ்சமே } பயப்படுமோ ? (பயப்படாது ;) (அது
டோல)

நெஞ்சு (தம்முடைய) மனம்

ஒங்கு பரத்த உற் } உயர்ந்த பதியினிடத்தே அழுந்தப்பெற்ற
றோர் } ஞானிகள்

உடற்கு வரும் இடா உடலைப்பற்றிவருகிற தன்பங்கள்

அடுக்கும் ஒரு கோ } அடுக்கிச்சொல்லப்பட்ட ஒருகோடி அள
டி ஆக } வினவாது இருந்தாலும்

நடுக்கம் உறா அச்சம் அடையா.

எ - ய்—உற்றோர் ; ப - லை—உறா ; செ - ள்—நடுக்கம்.

(க-ரை.) ஞானிகள் இடாகளுக்கு அஞ்சா. (உக)

கொள்ளுங் கொடுக்கூற்றங் கொள்வான் குருகுதன்
முன், உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே - வெள்ளம்,
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பருகுதற்கு ணைன்செய்வார் பேசு.

வெள்ளம் வருவ } வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னே
தற்கு முன்னர் }
அணைகோலி வையார் - கரைகட்டி வையார்
பெருகுதற்கண் } (அது) பெருகிவந்தபோது என்ன செய்
என் செய்வார் } வார்கள்?
பேசு நீ சொல்வாயாக; (ஆதலால்)
கொள்ளும் கொடு } (உயிரைக்) கொண்டுசெல்லும் கொடிய
கூற்றம் } யமன்
கொல்வான் குறுகு } கொல்லும்படி வருதற்கு முன்னே
தன் முன் }
உள்ளம் கனிந்து மன நெகிழ்ந்து
அறம் செய்து உய்க தருமங்களைச்செய்து பிழைக்கக்கடவாய்
ஏ - ஈற்றசை.

தோ - எ - ய் நீ; ப - லை—உய்க.

(க - ரை.) மரணம் வருதற்குமுன் தருமத்தை விரைந்து
செய்யல் வேண்டும். (௩௦)

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரங் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைஞுவார் - நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் விபன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது.

நேர் இழாய் தகுதியாகிய ஆபரணங்களையுடையவனே!
மெய்சென்று தாக் } உடம்பிற்போய்ப் படுகின்றனீண்ட
கும் விபன் கோ } கோலின் அடியை
ல் அடி }

கடிதுசென்று தன் } விரைவிற சென்று தன்மேற்படும்படி ஏற்
மேல் தாங்கும் } றுக்கொள்ளும்; (அதுபோல)
பேரறிஞர் பெரிய அறிவையுடையவர்
தாக்கும் பிறர் துயரம்-வருத்துகின்ற பிறரது துன்பத்தை
வீரமொடு தாங்கி வீரத்தோடு (தாம்) ஏற்றுக்கொண்டு
காக்க விரைகுவார் (அவரைக்) காப்பதற்கு சீக்கிரம்போவார்.
ஏ - அசை.

எ - ய்—பேரறிஞர்; ப - லை—விரைகுவார்.

(க - ரை.) பேரறிவுடையோர் பிறர் துன்பத்தை விரைந்து
நீக்குவார். (௩௧)

பன்னும் பறுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே - நன்னுதால்
காழொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றான்.

நல் னுதால் நல்ல நெற்றியை யுடையவளே !
காழ் ஒன்று வயிரம் பொருந்திய
உயர் திண் கதவு உயர்ந்த வலிய கதவானது

தாழ் ஒன்று இலது } தாள் ஒன்று இல்லாததாயின்
ஆயின் }

வலி உடைத்தோ } வலிமையை உடைத்தாமோ ? (உடைத்
தா காதது); (அதுபோல)

பன்னும் பறுவல் சொல்லப்படுகிற நூல்களின்

பயன் தேர் அறிவு } பொருளை ஆராயும் அறிவு இல்லாதவரது
இலார் }

மன்னும் அறங்கள் மிகுந்த தருமங்கள்

௩௨

நன்னெறிமூலமும் உரையும்.

வலி இலவே

உறுதி யில்லாதனவேயாம்.

தான் - அசை.

எ - ய்—அறங்கள் ; ப - லை—இல ; செ - ள்—வலி.

(உ - ரை.) விதிவிலக்குகளைப் பகுத்தறியும் அறிவில்லாதவர் செய்யுங் கருமங்கள் பயன்படா. (௩௨)

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே - தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல்.

நீர் கட்டு குளம்	நீரைக் கட்டிவைத்திருக்குஞ் சிறுகுளம்
தள்ளா கரை	} தள்ளப்படாத கரையாகிய காவலை யுடையது
காப்பு உளது	
அன்றி	அதுவல்லாமல்
சுடல் காப்பு	} சமுத்திரமானது காவலை யுடையதோ ? (இல்லை; அவைபோல)
உளதோ	
இழிஞர்	(அறிவில்லாத) கீழோர்
எள்ளா திருப்ப	} (தம்மைப் பிறர்) இகழா திருக்கும்படி காக்கப்படுதற்கு உரியவராவர்
போற்றற்கு உரியர்	
விள்ளா அறிஞர்	வேறுபடாத அறிவுடைய பெரியோர்
அதுவேண்டார்	அதை விரும்பார்.

ஏ - ஈற்றசை.

எ - ய்—அறிஞர், இழிஞர் ; ப - லை—வேண்டார், உரியர் ;
செ - ள்—அதி.

(க - ரை.) பிறரிகழாவண்ணங் காக்கப்படுதல் கீழோர்க்கே
யன்றி மேலோர்க்கு வேண்டிவதில்லை. (௩௩)

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும் - பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு.

பிறை நுதால் பிறைபோலும் நெற்றியை யுடையவளே!

வண்ணம் செய் அழகு செய்கின்ற

வாள் விழியே அன்றி-ஒளிபொருந்திய கண்களையல்லாமல்

மறை குருடு கண் ஒளிமறைந்த குருட்டுக்கண்கள்

இருளை கண்டு இருட்டடைக்கண்டு

அஞ்சுமோ அஞ்சுமோ ? அஞ்சா ; (அவைபோல)

அறிவு உடையார் } அறிவுடையவரே அல்லாமல்
அன்றி

அது பெறார் அவ்வறிவைப் பெறாத மூடா

தம்பால் செறி } தம்மிடத்து வரும் பழிக்கு
பழியை

சிறிதும் அஞ்சார் சிறிதும் பயப்படார்.

எ - ய்—பெறார் ; ப - லை—அஞ்சார்.

(க-ரை.) பழிக்கு விவேகிகள் அஞ்சுவர், மூடர் அஞ்சார். ()

கற்ற வறிவினரைக் காழுறுவர் மேன்மக்கண்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரே - வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

வெற்றி நெடு வேல் வெற்றியையுடைய நெடிய வேற்படை

வேண்டும் } விரும்புகின்ற

வாள் விழியாய் } ஒள்ளிய கண்களை யுடையவளே !

வாழை பழம்	}	வாழைப்பழத்தை (மதராமுள்ள) பால்
பால் வேண்டும்		விரும்பும்;
புளி காழ்	}	புளித்த காழ்நீரானது (அப்பழத்தை)
வேண்டா		வேண்டாவாம்; (அவைபோல)
கற்ற அறிவினரை		கற்ற கல்வியறிவுடையாரை
மேன்மக்கள்	}	மேலோர் விரும்புவர்
காமுறுவர்		
மற்றையர் என்றும்	}	மூடர் எக்காலத்திலும் (அவரை) மதி
மதியார்		யார்.

தாம், ஏ - அசைகள்.

எ - ப்—மற்றையர், மேன்மக்கள்; ப - லை—மதியார், காமுறுவர்; செ - ள்—அறிவினரை.

(க-ரை.) கற்றவரை மேலோர் அன்றி மூடா விரும்பார். (1)

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோ - ரெக்காலு
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

எக்காலும்	எப்பொழுதும்	
நீர் நெல்லுக்கு	}	நீரை நெல்லுக்கு இறைப்பதே அல்லா
இறைப்பதே		மல்
அன்றி		
காட்டு முளி	}	காட்டினிடத்தே உணரும் புல்லுக்கு
புல்லுக்கு		
போய் இறைப்ப	}	போய் இறைப்பார்களோ? இறையார்;
ரோ		(அதுபோல)
தக்கார்க்கே ஈவர்		யோக்கியருக்கே கொடுப்பர்;

தகார்க்கு அளிப்பா } அயோக்கியருக்குக் கொடுப்பார் இல்லை
ர் இல்லென்று } யென்று (அறிந்து)

விழுமியோர் மேலோர்

மிக்கார்க்கு } நன்னெறி கடந்த அயோக்கியருக்குக்
உதவார் } கொடார்.

எ - ய்—விழுமியோர் ; ப - லை—ஈவர் ; உதவார். செ - ள்—
பொருளை (தொக்கது.)

(க - ரை.) பெரியோர்கள் யோக்கியர்களுக்கே யல்லது
அயோக்கியர்களுக்குக் கொடார். (௩௬)

பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துபர்வகன்று தாமும் - தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வி தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து.

பொன் உயர்வு } திருமகளின் உயர்வை (அழகினாலே) நீக்
தீர்த்த } கிய

புணர் முலையாய் நெருங்கிய முலைகளை யுடையவளே !
விந்த மலை விந்தம் என்னு மலையானது

தாழ்ந்து { (அகத்திய முனிவர் கையினாலே ஊன்றப்
பாதலத்திலே) தாழ்த்தலையும்

தன் உயர்வு தன் பெருமையை

தீர்ந்தன்று இழந்தது

தெரியாய்கொல் (நீ அதனை) அறியாயோ ? (அதுபோல)

பெரியோர் முன் பெரியவர் முன்னே

தன்னை புனைந்து உ } தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிக்கொண்
ரைத்த பேதை } ட மூடன்

உயர்வு தரியாது உயர்வைப் பெறாமல்

அகன்று தாமும் நீக்கித் தாழ்வை யடைவன்.

எ - ய்—பேதை; ப - லை—தாமும்.

(க - ரை.) பெரியோர்முன் தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்
பவன் தாழ்வை யடைவான். (௩௭)

நல்லார் செய்யுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகு
மல்லார் செய்யுங்கேண்மை யாகாதே - நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீக் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி நென்னுகிப் போம்.

நல்லாய் கேள் நற்குண முடையவளே! கேட்பாயாக

காய் முற்றின் தின் } காயானது (நாள்சென்று) முற்றினுல்தின்
தீம் கனி ஆம் } னுதற்குரிய மதரமான கனியாகும்;

இனம் தளிர் நாள் } இளந் தளிரானது நாள் சென்று முற்றி
போய் முற்றின் } னால்

என் ஆகிப் போம் யாதாகிப் போகும்? (அவைபோல),

நல்லார் செய்யும் } நல்லோர் செய்கிற சிறுகை
கேண்மை } கை

நாள் தோறும் } தினந்தோறும் நன்றாகி உள்ளும்;
நன்று ஆகும் }

அல்லார் செய்யும் } மூடந் செய்யும் சிறுகை
கேண்மை }

ஆகாது

நல்ல தாகாது.

ஏ - ஈற்றசை.

எ - ய்—கேண்மை, கேண்மை; ப - லை—நன்றாகும், ஆகாது.

(க - ரை.) நல்லோர் சிநேகம் தினந்தோறும் இனிதாய் வள
ரும்; மூடர் சிநேகம் அவ்வாறுகாது கெடும். (௩௮)

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி
யுற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே - பொற்றொட
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
வன்றே மணமுடைய தாம்.

பொன் தொடர்பு பொன் வளையல்களை யுடையவளே !

சென்று படர்ந்த } போய்ப் பரவிய செழிப்பாகிய கொடியி
செழுங் கொடி } னுடைய மிருதுவான பூவானது
மென பூ }

மலர்ந்த அன்றே மலர்ந்த அன்றைக்குமாத்திரமே ;

மணம் உடையது ஆம் - வாசனை யுடையதாம் ;

[மறுநாள் அம்மணங் கெடுதல்போல]

கற்று அறியார் செ } மூடாசெய்கிற மிகுதியாகிய சிநேகமும்
ய்யும் கடுநட்பும் }

தாம் கூடி உற்றுழி } (நெடுங்காலம்) தாங்கள் கூடியிருந்த
யும் } இடத்தும்

தீமை நிகழ்வே } பொல்லாங்கு விளைதலே உள்ளதாகும்
உள்ளது }

எ - ய்—நட்பு; ப - லை—உள்ளது; செ - ள்—நிகழ்வு.

(க-ரை.) மூடர் சிநேகம் தொடக்கத்தில் நன்றாயினும் பின்பு தீமையைத் தரும். (௩௬)

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு அறிஞரைத்தா மற்றொவ்வார் - மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் னெக்குமோ காண்.

பொன்னே இலக்குமியைப் போன்றவளே !
மின்னும் அணிபூணும் - மின்னுகின்ற ஆபரணத்தை அணியும்
பிற உறுப்பு { (கை கால் முதலிய) மற்ற அவயவங்க
ளானவை
அது புனையா அதனை யணியாத
காணும் கண் பார்க்கின்ற கண்களுக்கு
ஒக்குமோ ஒப்பாருமோ ? ஒப்பாகா ; (அதுபோல),
பொன் அணியும் } பொன்னாபரணங்களைத் தரித்த அரச
வேந்தா } கள்
புனையாத அதனை அணியாத
பெரு கல்வி மன் } மிக்க கல்விப்பொருள் நிலைபெற்ற அறி
னும் அறிஞரை } வுடையாரை
ஒவ்வார் ஒட்டாகார்
தாம், மற்று - அரசை;
காண் - முன்னிலையசை.

எ - ய்—வேந்தர்; ப - லை—ஒவ்வார்; செ - ள்—அறிஞரை.

(க-ரை.) அரசர்கள் கல்வியறிவுடை யோருடன் ஒவ்வார். (௪௦)

நன்னெறி முற்றிற்று.

